

Sygn. akt I C 2151/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Litwińska – Bargiel

Protokolant: Justyna Pasiak

po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2015 roku w Dzierżoniowie

sprawy z powództwa (...) z **siedzibą w W.**

przeciwko **M. K.**

o zapłatę kwoty 512,37 zł

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) w W. wystąpiła w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego M. K. kwoty 512,37 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

Na uzasadnienie żądania pozwu wskazała, że pozwany zawarł z (...) Sp. z o.o.(...)((...)) umowę pożyczki, na podstawie której otrzymał określoną w umowie kwotę i jednocześnie zobowiązał się do jej zwrotu wraz z odsetkami w ustalonych terminach spłaty. Podała, że pozwany nie wywiązał się z tego zobowiązania, wobec czego pożyczkodawca podjął działania windykacyjne o charakterze polubownym, które jednak okazały się bezskuteczne i nie doprowadziły do wykonania przez stronę pozwaną zobowiązania określonego w umowie. Oświadczyła, że na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 03 czerwca 2014 roku nabyła wymagalną wierzytelność wynikającą z przedmiotowej umowy pożyczki. Wskazała, że na zadłużenie pozwanego składają się: suma niespłaconej kwoty pożyczki w wysokości 300,00 zł, wraz z należną prowizją za udzielenie, obsługę pożyczki oraz opłatami windykacyjnymi naliczonymi w wysokości 170,14 zł oraz odsetki ustawowymi naliczonymi od wyżej wymienionych należności za okres od daty 16 stycznia 2014r. do dnia poprzedzającego złożenie pozwu, tj. 14 listopada 2014r. które wynoszą 42,23 zł. Na dowód istnienia oraz obowiązku spełnienia tego świadczenia strona powodowa przedłożyła wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego o numerze (...)z dnia 25 listopada 2014 roku.

Postanowieniem z dnia 04 grudnia 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty, uznając, że przytoczone okoliczności w świetle art. 505²⁸ kpc budzą wątpliwość, a zwłaszcza wysokości opłat windykacyjnych i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Dzierżoniowie.

Pozwany na rozprawie w dniu 05 marca 2015r. wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc, że nie zawierał z pierwotnym wierzycielem żadnej umowy pożyczki. Co więcej otrzymuje szereg wezwań przedsądowych dotyczących rzekomo zwieranych przez niego pożyczek i związku z tym złożył zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa do

Komendy Powiatowej Policji w D.. Podał ponadto, że nigdy nie mieszkał w K. pod adresem wskazanym w dokumentach dołączonych do pozwu.

Na rozprawie w dniu 22 czerwca 2015r. pozwany podał, że nie używa Internetu i nie ma konta bankowego w mBanku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 grudnia 2013 r. pozwany M. K. zawarła na odległość z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., dla której usługi pośrednictwa świadczy firma (...) Sp. z o.o., ramową umowę pożyczki. W celu zawarcia niniejszej umowy pozwany w dniu 11 grudnia 2013r. przełał na rachunek bankowy (...) kwotę 0,1 zł tytułem potwierdzam warunki umowy (...) nr (...). W dniu 17 grudnia 2013r. (...) Sp. z o.o. przełała na konto prowadzone na nazwisko i adres pozwanego kwotę 300 zł tytułem: pożyczka (...).

Dowód: odpis umowy pożyczki ramowej – k. 15-19,

- kserokopia potwierdzenia realizacji przelewu przychodzącego –k.13,
- kserokopia potwierdzenia realizacji przelewu wychodzącego –k.14.

W dniu 03 czerwca 2014 r. (...) Sp. z o.o.(...)z siedzibą w W.zawarła ze stroną powodową (...)z siedzibą w W.umowę ramową przelewu wierzytelności.

Dowód: kserokopia umowy przelewu wierzytelności z dnia 03 czerwca 2014r.- 26-29.

Pismem z dnia 19 września 2014 r. strona powodowa zawiadomiła pozwanego, że na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 11 sierpnia 2014 r. zawartej z (...) Sp. z o.o.(...) z siedzibą w W.zostały przelane na jej rzecz wszelkie prawa i roszczenia z tytułu umowy pożyczek gotówkowych.

Dowód: kserokopia pisma z dnia 19 września 2014 r. - k. 12.

Nie jest prowadzone postępowanie karne w przedmiocie wykorzystania danych osobowych pozwanego w celu zawarcia umowy pożyczki z pierwotnym wierzycielem (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

Dowód: pismo z Komendy Powiatowej w D. z dnia 13 marca 2015r. r. - k. 37.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo nie jest zasadne i tym samym nie zasługuje na uwzględnienie.

Przelew wierzytelności uregulowany w przepisach art. 509 k.c., w relacji dłużnik cedowanej wierzytelności, a jej cesjonariusz powoduje zmianę podmiotu, któremu dłużnik powinien spełnić świadczenie. Z chwilą dokonania cesji nabywca wierzytelności uzyskuje bowiem status wierzyciela, przy czym nie można pomijać, że cesjonariusz nabywa w drodze przelewu tylko tyle praw, ile przysługiwało jego poprzednikowi prawnemu (cedentowi). Z powyższego wynika, że cesjonariusz nie może żądać od dłużnika świadczenia w większym rozmiarze aniżeli mógł to uczynić cedent. Sytuacja prawna dłużnika nie może ulec na skutek przelewu pogorszeniu w porównaniu z sytuacją, jaka istniała przed przelewem (por. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 lutego 2013 roku, V ACa 733/12, LEX nr 1289450). Należy jednocześnie podkreślić, że warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, iż takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2006 roku, V CSK 187/06, „Monitor Prawniczy” 2006, nr 16, s. 849).

Jakkolwiek w niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, że pozwanego łączyła z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. umowa pożyczki zwarta na odległość z dnia 17 grudnia 2013 r.. Świadczy przede wszystkim o tym dołączona do pozwu umowa oraz kserokopie potwierdzeń przelewu wychodzącego oraz przychodzącego. Sąd nie dał wiary pozwanemu, iż to nie on zawarł niniejszą umowę, pozwany bowiem, wbrew

ciążącemu na nim obowiązku z art. 6 k.c., nie wykazał w stopniu dostatecznym tego. Przede wszystkim nie zawiadomił policji o popełnieniu przestępstwa na jego szkodę poprzez posługiwanie się jego imieniem, nazwiskiem i adresem i zawarcie umowy pożyczki na niego.

O rozstrzygnięciu niniejszej sprawy zadecydował jednak brak jest jakichkolwiek dowodów, które świadczyłyby o tym, że wierzytelność przysługująca pierwotnemu wierzycielowi została przelana na rzecz strony powodowej. Nie wynika to bowiem z umowy przelewu z dnia 03 czerwca 2014 r., ani też z pisma z dnia 16 września 2014 r. Wymieniona umowa cesji została zawarta z (...) Sp. z o.o.(...) z siedzibą w W., a nie z pierwotnym wierzycielem jaki był (...) Sp. z o.o.z siedzibą w W.. Ponadto w piśmie z dnia 16 września 2014r. informującego pozwanego o zmianie wierzyciela mowa jest o umowie przelewu wierzytelności z dnia 11 sierpnia 2014r., a nie z dnia 03 czerwca 2014, tj. o umowie dołączonej do pozwu. Stosownie zaś do treści art. 6 kc to strona powodowa winna była wykazać swoje prawo do wierzytelności, skoro wywodzi z tego faktu skutki prawne w postaci zobowiązania pozwanego do świadczenia na jej rzecz określonej kwoty, czego nie uczyniła.

Na marginesie należy wskazać, że na potwierdzenie istnienia tej wierzytelności i jej przelewu na rzecz strony powodowej powołała się ona na wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego z dnia 25 listopada 2014 r. Ten dokument nie zmienił jednak oceny prawnej dokonanej przez Sąd w tej sprawie. Zgodnie bowiem z przepisem art. 194 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz.U. z 2004 roku, Nr 146, poz. 1546 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o funduszach inwestycyjnych”, księgi rachunkowe funduszu sekurytyzacyjnego, wyciągi z tych ksiąg podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzone pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym oraz wszelkie wystawione w ten sposób oświadczenia zawierające zobowiązania, zwolnienie z zobowiązań, zrzeczenie się praw lub pokwitowanie odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych oraz stanowią podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i rejestrach publicznych. Wedle jednak przepisu art. 194 ust. 2 ustawy o funduszach inwestycyjnych, moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa w ust. 1, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym. Przepis ten wszedł w życie w dniu 20 lipca 2013 r. i jako przepis o charakterze procesowym, od tego momentu miał zastosowanie w każdym procesie co do wskazanych w nim dokumentów.

W związku z tym należało przyjąć, że taki wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nie korzysta z domniemania prawdziwości i domniemania zgodności z prawdą tego, co zostało w nim stwierdzone (art. 244 k.p.c.).

Mając więc na uwadze, że strona powodowa nie udowodniła faktu dokonania przelewu na jej rzecz wierzytelności przysługującej pierwotnemu wierzycielowi w stosunku do pozwanego, powództwo należało oddalić.

Z tych względów, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono jak w sentencji wyroku.